

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՊԱՏԳԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏՕՆԻ ԱՌԻԹՈՎ

«Ես իսկ եմ Յարութիւն եւ կեանք...»:
(Յովհ. ԺԱ 25)

Սիրելի բարևաշար հաւաքացեալներ.

Բարի առաւօր է բացուել աշխարհին՝ Յարութեան, կեանքի յաղթութեան առաւօր: Խի՜նդ կայ մեր հոգիներում, հաւար եւ յոյս, քանզի այսօր հրեշտակը թափուր գերեզմանի դիմաց վերսպին Քրիստոսի Յարութիւնն է աւելում՝ «Չէ աստ, այլ յարեալ»:

Ուրախ լեր, Սուրբ Եկեղեցի, քանզի այսօր քո յոյս խորաններից շնորհն է բաշխում Յարութեան եւ կեանքի:

Ջուարճացիր, Եկեղեցի Հայաստանեայց, այսօր բացուել են երկնքի դռները, եւ Յարուցեալ Փրկչի սիրառար հայեացքն է ուղղուած քեզ, որ քօնախմբում ես հայոց պէտքերեան՝ ի Քրիստոս մկրտութեան 1700-ամեան:

Պայծառացիր եւ ցնծա, Եկեղեցի Քրիստոսի, քանզի Յարութեան կեանք պարգեւտող շնորհներով լուսատրուած են աշխարհի բոլոր հորիզոնները, և երրորդ հազարամեակի այգաբացին քրիստոնէական բոլոր եկեղեցիները՝ ձայնակից միմեանց ու հրեշտակներին երկնքում, միասնաբար փառաբանում են Մարդացեալ Աստուծոյ ամենափրկիչ Յարութիւնը: Քրիստոնեայ բոլոր ազգերը այսօր օրհնաբանում են Արարչին տիեզերքի, Ով աշխարհը հաշտեցրեց Իր հետ ու քունց մարդկանց հաշտութեան խօսքը՝ Յարութեան Սուրբ Անտարանը Քրիստոսի:

Արդ, «Արասցուք քոն ցնծութեամբ նորոգեալքս ի հնութենէ մեղաց՝ ասելով. Զրիսպոս յարեալ ի մեռելոց», «Փանք Զրիսպոսի ամենազօր Յարութեան»:

Յարութեան յաղթական երգը Մեր շուրթին՝ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնից եղբայրական ողջոյն ենք յղում Հայաստանեայց Եկեղեցու նուիրապետութեան Աթոռնորդ Գահակալներին, Յարութեան լոյս անտիսով Մեր օրհնութիւնն ենք բերում Հայոց պետական աւագանուն՝ ի գլուխ Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի, օտարերկրեայ դիւանագէտներին Հայաստանում, Հայ Եկեղեցու ուխտապահ ողջ հոգեւոր դասին եւ աշխարհական հաւատարմոր ու բարեպաշտ հանուր մեր զաւակներին ի Հայաստան, յԱրցախ եւ ի սփիւռս:

Միտոյ ողջոյն եւ խնդրութեան անտիս փոխանցենք միմեանց՝ օրհներգելով. «Այսօր յարեալ ի մեռելոց փեսայն անմահ եւ երկնաւոր»:

Զրիսպոս Յարութիւն առաւ վաղ առաւօտեան: Աւարտուեց Նրա մարդկային կեանքի պարմութիւնը: Սկիզբ առաւ Աստուածային փառքով վերակենդանացեալ եւ յաւերժ փառաւորեալ անվախճան կեանքի պարմութիւնը Յարուցեալ Փրկչի: Այգաբացի հեք մարդկութեանը ծագեց Լոյսն Իմանալի, որ երկու հազարամեակ նորոգում է մարդկային հոգիները եւ վերափոխում աշխարհը Աստուածային ճշմարտութեան ճանաչողութեամբ:

Միքելի ժողովուրդ հայոց. Յարութեան վարդապետութիւնը քրիստոնէական մեր հաւատի հիմքն ու էութիւնն է, քանզի «Եթէ Զրիսպոս չիցէ յարուցեալ, ընդունայն է քարոզութիւնն մեր, ընդունայն են եւ հաւաքն ձեր» (Ա. Կորնթ. ԺԵ. 14):

Հրաշափառ Իր Յարութեամբ Աստուծոյ Որդին լուսին հասցրեց փրկագործական Իր առաքելութիւնը: Մեղքի դիմաց խաչուեց Ինքն Ամենդութիւնը, որպէսզի յարարեւ նորոգուի Աստուածակերպ պարկերը խաթարուած մեր հոգու: Զրիսպոս աշխարհ եկաւ որպէս Մեր ու սեր սերմանեց, ողորմութիւն ուսուցանեց, հաշտութիւն դարձաւ եւ խաղաղութիւն ու կեանք պարգեւեց, քանզի Ինքն իսկ է Յարութիւն եւ կեանք: Արդ, Զրիսպոսի խաչով ներուած են մեզ մեր մեղքերը ու Նրա Յարութեամբ՝ լուսաւորուած դէպի Աստուած մեր ճանապարհը:

Միքելի ժողովուրդ հայոց ի սփիւռս աշխարհի. 2000 տարի «Մենք իսկ ականաւորես եղանք Նրա մեծութեանը» (Բ. Պետր. Ա. 16), Նրա ապրող ու ապրեցնող զօրութեանը: 2000 տարի Յարուցեալ Զրիսպոս քայլում է մեր հողում, մարմին առնում մեր արարումներում, ազգայութեան բաղձանքում, խաղաղութեան երազում, բարիք ստեղծելու ձգտումներում: Որպէս քրիստոնեայ առաջին պետութիւն եւ ազգ՝ 17 դար մեր ժողովուրդը Յարութեան լոյսը դարձրել է համազգային իր կեանքի փարոսը, Յարութեան յոյսով զինավաճ՝ նաւարկել խութերի ու որոգայթների միջով, Յարութեան հաւատով կոփել խաւարը մերժելու, մահեր յաղթելու իր կամքը: 1700 տարի, սիրելիներ մեր, Սուրբ Էջմիածինը Յարուցեալ Փրկչի Էջքի խորհրդով շաղախն է հայոց միաբանութեան:

Այսօր, երբ 2001 թուականի յոբելեանագարդ տարին փառապսակ թագադրում է Յարութեան շնորհանորդ խորհրդով, Միածնի Էջքի Սուրբ Սեղանի առջեւ աղօթա-

րար հոգով, յանուն աշխարհասփիւռ մեր ժողովրդի աներկբայ վկայում ենք. Տէր, մենք պահեցինք մեր հաւաքարմութիւնը Քեզ, տկարացանք, բայց չորացանք, նոյն-իսկ երբ մահուան ու ջարիքի դէմ յանդիման թոււմ էր, թէ մոռացել ես մեզ:

Փա՛նք Քեզ, Տէր, եւ Յարուցեալ Զօրութեանը Քո, որ նախախնամող Քո կամքով եւ ամենախնամ օրհնութեամբ նոր հազարամեակ ենք թեւակոխում լաւարեւոյթեամբ ու հոգեւոր-ազգային մեր կեանքի վերարթնութեան ու վերաշինութեան, ազգային մեր նուիրական իղձերի իրականացման յոյսերով:

Փա՛նք Քեզ, որ պարգեւեցիր մեզ քրիստոնեայ առաջին պեպոյթիւնը լինելու շնորհն ու պարիւր եւ համայն քրիստոնեայ աշխարհի հետ այսօր ապրելու Քո Յարուցեալ ներկայութիւնը եւ երկրպագելու բարեբանելի Սուրբ Անունը Քո:

Երիցս Փա՛նք Քեզ՝ Աստուածային Քո Սիրոյ, Կենդանարար Յոյսի եւ Յարութեան Հաւարի պարգեւի համար, որ պայմանն ու իմաստն են փիեզերքի գոյութեան ու մարդկային կեանքի:

Յիրաւի, ոչինչ այնպէս չի վերափոխել աշխարհը, որքան Յարութեան հաւարը, որ շնորհեց մարդկութեանը մեղքի կապանքներից ազատ լինելու հնարաւորութիւնը: «Ուր հոգի Տեառն է, անդ ազատութիւն է» (Բ. Կորնթ. Գ. 17): Քրիստոս ազատութեան Իր հոգին պարգեւեց մարդկութեանը. ազատութիւն՝ ճշմարտութիւնը ճանաչելու, ազատութիւն՝ ճշմարտութեան հետեւորդը լինելու, ազատութիւն՝ ճշմարտութիւնը պաշտպանելու մէջ չվարանելու:

301 թուականին չվարանեցինք քրիստոսահալած հեթանոս աշխարհում պեպականօրէն պարգել Քրիստոսի ազատութեան խաջանիշ դրօշը, որ երբէք չի խոնարհուել մեր հոգիներում, երբ անգամ կորցրել ենք ազգային մեր պեպականութիւնը: Խաջանիշ այդ դրօշով ընդամենը մէկ ու կէս դարում կերպեցինք հայոց ինքնաճանաչման, ինքնարպայայտման ու ինքնահաստատման Աստուածզգեաց դպրոցը, ուր ուսուցանում է Յարուցեալ Երկնային Վարդապետը: Խաջանիշ այդ դրօշով ապրեցինք՝ ժառանգականութեան կենդանի կապով հաղորդ ու հաւաքարիւմ Լուսաւորչի, Ներսէս Մեծի եւ Սահակ-Մաշտոցի՝ հայ հոգու, սրտի ու մտքի լուսաւորութեան, Քաջն Վարդանանց՝ հայ ոգու յաղթութեան անմահ դպրոցին:

Հայոց Դարձի 1700-ամեակի փոսակաւարտութեան նշանակալի այս փարում, սիրելի հայորդիներ, ուխտենք մեր հոգիներում արթուն պահել յաղթական այդ դպրոցի գօրաւոր ոգին, ապրենք Յարուցեալ Փրկչի ներկայութիւնն այնպէս, ինչպէս Յարութեան հաւարին վստահած մեր նախնիք, որպէսզի մեր խօսքը չհնչի դատարկ ու անփեղի, եւ մեր գործը չլինի արժէզուրկ ու աննպատակ, այլ ծառայի հայրենական մեր կեանքի շինութեանը, քար աւելացնի անկախ մեր Հայրենիքի հզօրութեան կառոյցին, շաղախ՝ հայոց միաբանութեանը, յոյս՝ պայծառութեանը Հայաստանեայց Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու:

Հայոց Դարձի 1700-ամեակի խորհրդով լեցուն՝ հաւաքով խոստովանենք մեր պարկանելութիւնը Աստուածակառոյց Հայ Եկեղեցուն, որպէսզի այն, գօրաւոր մեր

հաւարարմութեամբ, շարունակի առաջնորդել համագգային մեր երթը դէպի Աստուած: Զօրանանք հաւարով եւ զօրացնենք աշխարհասփիւռ ազգային մեր կեանքը:

Գործեր ձեռնարկենք Յարութեան վստահութեամբ՝ լեցուն միմեանց հանդէպ Յառուցեալի սիրով, որ ջունի երկմպութիւն ու երկիւղ, սէր, որ չի նախանձում, չի ամբարտաւանում, չար բան չի խորհում, անիրաւութեան վրայ չի ուրախանում, այլ միշտ հաւարում է ու միշտ յուսադրում: Անպարտելի, արարող այդ սիրով հաւարանք ազատ մեր Հայրենիքի լուսատուր գալիքին: Խաչադրոշմ կնիքով մեր հոգու, խաչանիշ պետական դրօշով ազգովի՝ ի Հայաստան, յԱրցախ եւ ի սփիւռս միաբան, զինուորացիներն ու բանակ դառնանք՝ ամրապնդելու մեր ձեռքբերումները, մեր նուաճումները, համարելու կառուցելու հայոց այսօրն ու վաղուայ նոր օրը:

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ հայոց ի սփիւռս աշխարհի.

Քրիստոսի Տիեզերական Եկեղեցու բոլոր զաւակների հետ միասնաբար այսօր՝ նոր հազարամեակի արշալոյսին, աղօթենք առ Միածին Փրկիչը եւ հայցենք. «Լսելի արա մեզ, Տէր, զձայն աւերաւոր հրեշտակին...» եւ Յոյսով, Հաւատով ու Սիրով պսակեալ Զո Յարութեան լոյս խորհուրդը հաստատելու մեր հոգիներում:

Խաղաղութիւն ու օրինութիւն բաշխիր, Տէ՛ր, համայն աշխարհին եւ Սուրբ Հոգու շնորհները բոլոր ազգերին՝ ապրելու եղբայրաբար, աջակից միմեանց, որպէսզի քրիստոնէական համեղբայրութիւնը, հաստատուած Զո Սուրբ Յարութեան հաւարի ճշմարիտ արմարին, բարի պտուղներ պարգեւի աշխարհին, եւ հացն ու գինին յարարելու բաշխուն ի հաղորդութիւն Յարութեան եւ կեանքի:

Քրիստոս Յարեալ ի մեռելոց:

Օրհնեալ է Յարութիւնն Քրիստոսի: